

X'ede digte
af Steffen Weiss

Disse digte er et forsøg udi minimalismen, jeg er ikke sikker på formen endnu, og arbejder løbende med at forbedre skrivningen og processen i det hele taget. Digtene er inspireret af medpoet Poul G. Exner.

X1X

Jeg har haft dit søvand
på mine fingre

stukket mig blodig

og selvom tusinde fugle
sang

under en skovtung
himmel

skreg jorden

frygtede ikke regnen
vi hungre igen

efter kærlighed

jeg drypper lidt i dine sår
og vi heles

til ukendelighed

X2X

Der sidder den
smerter sommerdøden

tættere ind i kroppen

som levende har vi chancer
vi bør ta alle

røghatte står over
som regnfald

mudderbade gør smuk

støvdrager hjerter fra
blomster

og budskaber der forties
som æblegrene afklippes

dette er solens sidste sang

et halleluja følger
den på vej

X3X

Du er tornado
i øjenlågs skygge

drømmes frygt

uspolerede børn
hinker paradiset

duggen falder hårdt

tusinde

lys er tændt
byen brænder i øjnene

at udstigning
er som en ny start

ved vi alle

åbnes paraplyen
starter ulykkerne

som reaktornedsmeltninger
på stribe

revanche siger du
kaster igen med

brikkerne

puslespillet går ikke op
det lå i kortene

X4X

Hun kalder mig
lille løgn

spinder som aldrig før

klæbrige tråde af
kærlighed hænger fast

enke hvisker hun

hugger øjeblikket efter
prigsivet udsalgs hængt

livet er ikke let
i en andens spind

løgnen drypper

fra hendes kæber
er alt gift

jeg er hendes
punktum

X5X

Løvet på træerne
er hun

affældig

hvert efterår
et skrig fra oven

dalende

hober sig op
bunker af visnet

kærlighed

synger dystre sange
kragetunge allikevræl

blomsterhængende

den sidste bastion
indtaget

kællingemagt
heksekunster

et pandekagehus
betyder ikke lykke

mit hjerte er gemt
et sted derinde

afventer frigivelse

det næste nu
er afgørende

honningsukker

X6X

Holder solidt
om ordene

de skræmte
de modige
de flygtige

giver dem varme
i håndens hulrum

de flyver ud – sommerfugl

lanterne natten
tændt

ord på strøgtur

der er frihedsansøgninger
på tungerne

amnesti er punkt aften
i manifestet

luften fyldes
det er indsugets tid

ord i lunger
stikker kniv indeni

lad os alle
blive hjemme

en bøn opløftes

X7X

Årvågen
genstandenes tilstand

metaltrætheden
sidder i kroppen

blodpenge

siger nogen
inde bag en hæk

der er tusindefryd

hendes øjne er blanke
sjælen er solgt

en blank himmel
sol

alt er til salg

jeg har penge på lommen
ikke alt jeg køber
har værdi

du

har ikke mere kærlighed

X8X

Det er som
et måske

alt

vækker minder
træer
blaftrer i vinden

solen er
smuk

jeg ville købe

en dåse
kærlighed

men

den findes
kun på

flaske

X9X

Sommer

badedyrs endeligt
nært forestående

vinden er døden

og PVC yder ingen
beskyttelse

flygtig er du
lytter kun til

barnegråd

sandkorns øjne
stirrer tomt

horisonten

er en svømmers
mæreridt

redder kun

kvinder i nød
et ringe påskud

hold en hånd
mærk pulsen

en tåbe

ved havet

X10X

Solen er landet

frakken

ligger i
de ukendtes

grav

dybere end
nogensinde

før

livet var
en kilde

i udspring

det dufter
sommer

lige her
står jeg

verden

er et ozonlag
en paraply

eneste gemmested

X11X

Helse

skriget hænger
i et tomrum

jeg har stoffer
i flere farver

tøj på

siger hun
i baggrunden

ikke lyttende
lægger jeg øre til

salve er midlet

denne tid
er midlertidig

lægger jeg mig ned

er jeg svær at rejse
igen

men solen

har magten

X12X

Knuste drømme
er puslespil

på gulvet

danses rundt
i tossevals

knoglerne

rasler i takt
musikken

dunker

hovedet i jorden
nærmest struds

fløjter

harmonierne
i den tynde luft

klirrer som
defekte ruder

X13X

Sollængsel
er skrevet ind i

notesbogen

en nærmest
henkastet

bemærkning
i margen

sidste år
var sol godnat

dagene

langtrukne
vejstrækninger

pludseligheder

dukker frem
af aften dis

det en af disse

mærkværdigheder

nærmest et nationalt
monument

X14X

Månerejsning

små bølger
gnistrer

sluserne
åbne

navnet er kærligt
smyger sig om
kroppen

fælles

enslydende ord
i natten

tøjløse fantasier

lyde af motorstøj
kakofonisk

trimmede kys

en symfoni
af læber mod læber

et hårstrøg

kærkomne hænder
i evigt møde

X15X

Chokolatriste

kramper
sukker mangel

redning

en barre
fra onkel Toms

slikkenmund

knas med overtræk
banken lukker om lidt

stilhed

nødder knaser
mellem tænder

skærende kontraster

til kælen sødme
kællinge spyt

mellem læber

en heks
slikkentunge

koldere end arktis

vinden blæser
marv og ben

det er sekundet
der tæller

savler brunt
spyt - forløsning

X16X

Tekniske specifikationer

temperament
indsunken muthed
depot forstyrrelser
funktionsnedsat lever
trykkammer nedsatte
funktioner

salgsvejledning

håndtering af ordmængder
kompressions drømme
discountudgave af hjerte
demenslignende udfald
trykknapsbetjent overflade
incl. sleepmode

kontroversiel udfarende
ukontrollerbar lyriker
med defekte mareridt
kun sko kan opveje
selvanalytiske sekvenser

det er et epos
af kvinder
der trækker livet
i modsat retning

X17X

Skærmfarver

flydende krystaller
i CPU

silikone

patter og
baller

gramspektrum

radiosjov i
bedste øredøvningstid

det er bedre dage

alt i alt
levende billeder

livsstil

garneret med
druk og farvede tabletter

og Apple

greb chancen
i nuet

X18X

Postkortmand
manglende alle
de ord
der skulle være
nedfældet

hvide bygninger
så langt
et øje kan kastes
et utal af både
livløse
vuggende

det er ikke halalord
hun kaster
mod kinden
og vinden
fjerner hvert et
spør
fra ørerne

og larmen
intensiveres
for hvert stop
på vejen
Rue de Lort
en summende
kokekedel
af kød

Souvenirs
en trussel
menneskeheden
forfald
eminent
klodsede uholdbare
defekter
forhandles i et væk

Paris

gå væk
din
paria

X19X

Fodsålsår
smertende vandring
tårnet der
bagved
stål og nitter

en repos
modløshed

er tre timer
lang tid?
humpende
til toppen

et fantastisk
vue

flækkede smil
stråleglans

øjne

harmløst
beskuende

alt

er under
intet over
kun
en himmel

nådesløs sol
sluppet fri
dehydrering
nært forestående

hysteri

X20X

Englehvin

der oppe under
kæderne

måske kommer
Pjerrot
forbi

vandbad

søgang i
kvindebryst

en snu hanreje
synger sange
om svigt

forfald

egypten står i
flammer
de tørster
dernede

alle er
indtørrede
gazebeklædt
nærmest
kulstøv

og springvand
ikke at forglemme

fornemmer man

litervis af is
en varm sommerdag
træk en i
automaten

X21X

Ballonmand
i evigheder
sender to
mod sky

heliumfyldt

kærlighed
i hånden
frydefulde

børnejne

knækker af fryd
en tåre i
fontænen

skingre hvin

et nip i siden
som et lykkehjul
valget

nederste hylde

der hvor
sidste chance
roder

i afmagt

slår armene ud
krænger
hjerter omkuld

punkterer

sidste rest
af luft
ud gennem

kanaler

håndholdte
pistoler
ryger i mørket

små skjulte stik

prikker
igen og
igen

X22X

Champs Elysée

lugter
af international
hengemthed

parfumer

lugter ud
af åbne
forretningsdøre

menneskemængden

er terror
på lavt
plan

der er beviser

og i hver
sin
ende
konspireres

på både
egyptisk
og
romersk

vi kunne sælge

Danmark
fra
det danske hus
som en
fransk

souvenir

X23X

Messeringning
søndage
på oblater

latinundervisning

de dødes sprog
på
tusinde måder

messedreng
lyse stemmer
honning

altervin

en pater
snakker

uforståligheder

fortrængte bogstaver
bogen slået op

på side

dommedag

X24X

Inkonceptionel

Kysende livet
I kaskader

Enestående

Unikt strålende
Et menneske

Med livet bag

Farmand fattende
Livet

Din livsfører
Forfører

Ich bin wegend egal

For troldmænd og
Trolde passer

På

Enhver overgang

X25X

Et requim skriver sig selv

venter i den lange
gang

når et orgel bruser
slippes kuldegysninger
løs

der ingen penge
i den fond
kun lettere indviet vand

de er enten sorte eller hvide
når de får lov

altseende fadder øjne på skrå

X26X

Så mange gallerier
utallige billeder

for lidt tid
til fordybelse

et penselstrøg af flid

impressionismens former
Israel rømmer sig

det er opråbene på murene

lærreder der hænger skævt
i stilhedens små rum

overbevisning måske i farver

X27X

Venter på perronen

det blå tog og
rutcheturen videre i livet

og DEN druknede

på bunden af dammen
knugende nedsunkne papirbåde

tætnede siv på overfladen

en skov af rør og en fugl
der hvisler derinde

en allé af lamper lyser op

gløder af elektriske spændinger
det er støvet der lægger sig

hun er et barn endnu

der er kun en håndfuld år til
hun er gammel nok til utroskab

det er ad DEN allé vi må gå

X28X

Det er som at råbe
i et glas vand

som bobler for ørerne

lidt som musik
i alt for små højtalere

udelukkelse af unødigt støj

det er også de sidste
blades hilsen inden de
rammer asfalt, sidste gang

det er efterår synger svanevinger

mens de trækker syd tættere
ind i dunene

søerne er ret forladte nu
det er kun neon der svømmer
og bryder vandspejlet

langs bredden går de stadig
de elskende - hånd i hånd
holder kysene tæt ind
til kroppene

byder bussen velkommen
med våde gulve
er der langt til et nyt
forår

X29X

Hun er det svageste led

i alle mine sætninger
skiller hun sig ud fra mængden af ord

jeg ville være en trætop

for bare en gang at have
et overblik

jeg kan se efteråret så langt mit øje rækker

hun står der i periferien
let afklædt, venter på et forår

hun kunne godt have fældet et blad eller to

inden jeg kiggede forbi
men hun havde travlt med at hænge pynten
på plads

jeg hungrer efter vand

jeg stikker ikke dybt nok
selvom jeg er en rod, og lidt af et vejtræ

sammen skal vi holde vinteren for døren

vi skal kigge efter fnug om ikke så længe
vi skal ikklædes kuldegrader og stå

hvide brude i en periode

X30X

Hun har nullermænd i håret

under sengen er ikke et
gemmested for små piger

han har blæst sæbebobler

hele morgenen oser af
solopgang og triste måger

de blæser mod nord

det er koldest i november
kvidrer en spurv under en busk

jeg kan ikke huske hvornår jeg sidst

havde lommerne fulde af syntakser
og næsten uddøde ord

men når jeg peger fingre ad skoven

kommer der skovskader på dem
de lufter vingerne mens de sidder helt stille

det er ligesom om billerne roder i underskoven

ligeså planløst som en poet der kigger mod himlen
og undrer sig over sin egen modløshed

X31X

Hun synger blues

siger det kun er for triste mennesker
men hun har sunget alt for længe

hun ønsker at vende pladen

der er country på den anden side
jeg kan ikke se forskellen

jeg trister over både den ene og den anden

næh tak siger jeg og spænder
humøret på lige når jeg er stået op

der er reggae i solopgangen

jeg vender mig om sover videre
magter ikke en flerfarvet dag igen

hun siger dreadlocks klæ'r mig
jeg er for kort og tynd i toppen

fatter ikke hvilke billeder hun kigger på

der er ikke meget Jamaica over en mand
opvokset i indre København

i baggårde hvor solen ikke kan nå

hun ville elske lige der hvor vi stod
men modet slap inden, vi havde opbrugt kærligheden

X32X

Det er næsten bandeord
når hun siger engle

hun kan fylde et kirkerum til bristepunktet
med savn

når hun kigger op på alteret
er hun fjern og apatisk

hun har bladret salmebogen gennem
for at finde nye fraseringer

det er næsten blasfemi
når hun siger Gud ligger godt på tungen

hun klør sig i skridtet, siger
"Alt under bæltstedet er helligt"!

når hun er tørstig tager hun et bæger
lader det flyde gennem døbefonden

vandet smager som små børn dufter
jeg tager hende i hånden

"Vi to kommer aldrig mere til at kigge på en kirke"! siger jeg

X33X

Påmonteret alle skrøbeligheder
en glaspuster på nedtur

alle spor er belagt
med knust glas og bloddåber

trækker tunge fødder gennem
vådt sand og høje bølger

er dette en strand?
der er ikke mange indikationer!

hen ad vejen plukker jeg
efteråret ned fra halvnøgne træer

de åbne havelågers muligheder
siger en stemme indenfor

mine øjenlåg er tapetsret
med godnat og mørke

der er en der synger
over min seng, stemmeløs

her findes ingen ro, natten
er skræmmende som alle mareridt

X34X

Der kan ikke trækkes flere fester
ud af denne krop

der er opgivelse at spore
i sørgelige øjne

vi er fugleunger rundt om dette bord

varmen fra tallerkenerne holder
vinteren fra døren

taler vi sammen er det på
uldtungemålet fra ganespalterne

dampen stiger fra runkne fugle

der er helligdage mellem os
og det næste års glæde

der er lig i de sorte sække krøllet
sammen i al hast fra træers fødder

X35X

Hjerter ligger for længe i isposer når vinteren
melder alt udsolgt engang i det nye år

henne ad fortovet har HenningHjerte taget
opstilling ved hjørnet med falsk håb i hånden

hun har ikke flere og går sin skæbne i møde
rank i ryggen med fremskudt brystparti

alle udsigter er stillet i bero kun et enkelt
nøglehul er en port til paradys

det kramper i kroppen alle muskler sitrer, ligger
i den hvide nyfaldne sne med nålen foret i en vene

drømmene offentliggøres som løgne i sidste åndedrag
spinkle fingre krummer om hvidt vand

vi kan alle se når nedturen nærmer sig, slår håbløse ud
med armene, ved når et "nå"! Er alt der behøver at blive sagt

X36X

Jeg rejser mig af jordens gløder mens himlen
brænder lava over mig efter tusinde vulkaner

vi er alle på hatte denne aften, og danser natten gennem
på stier belagt med champagne glasskår

på toppen af kransekagen griner det nye år, mens
det gamle vræler tårer af fedt ned på kistebunden

knægten binder hekse, så de hyler i hvilens skyer
og fontæner lyser natten op, så perler kan knalde

og de knalder jorden i smadder, med sammenrystende
drøn fra gadens uslebne bordbomber og tusinde fiktive astronauter

glasset tømmes med den gamle årgang, et nyt
afproppes til glassets og ganens glæde, hilser alle velkommen

dagen slukkes på fjernbetjeningen, vi kysser en ny
ind og har galpet halsen i brand, og godt det samme,
vi prøver igen om et år

X37X

Klapsalverne er forstummede, grenene
har sluppet de sidste blade

vi er vinterens indgroede hængetræer
bopælen er en vakkende rønne

der er tordnende regnskyer i det fjerne
de buldrer med regndråber når de slipper fri

måske der er sne fjernt fra øjnene og
de ligger og spinder under tunge dyner

men som daggribere er tiden en trækkrog
der slæbes i ultra langsom gengivelse efter

der lader som om det er vinter og kan ikke
finde midlerne til at markere det

X38X

Vi venter
på vinterens bløde kys

og fnug

der kan lægge sig på kinderne, imens

bløder træerne af skud på grenene,
de ved det ikke

men verden er ved at visne, kun

du og jeg mener det alvorligt,

alt andet er hysterisk morsomt,

garneret med tragedier, og

det let hullede skydække
giver en følelse, af
falsk tryghed,

så vi puster lufthuller,

det

er let at komme galt afsted
når vi kun har,

en

hånd fri,

fordi det er vigtigt vi
holder fast i hinanden

X39X

Han er ikke
længere
et rovdyr

gletsjere

har ingen steder
at flygte
til

næsten

alle har indgået
en udledningsaftale

der er kun én vej

havet sluger
isen
opløsningen
er total

vi sopper
i resterne

af klimasamtaler

der er noget
de ikke forstår
langt mod øst
væk fra mig

han kunne blive
rovdyret igen

der er bare
- ingen

der har så
høje
ønsker

X40X

Solen er landet

frakken

ligger i
de ukendtes

grav

dybere end
nogensinde

før

livet var
en kilde

i udspring

det dufter
sommer

lige her
står jeg

verden

er et ozonlag
en paraply

eneste gemmested

X41X

Den ene vugges død
den tredjes brød

delt ved nadveren

kun den navnkundige
kan skille et brød
på den måde

skænke vin af vand
på utallige måder

der er sandstorm
i øjnene

forhænge i beduinteltet
er trukket tilbage som forhud

når vi penetrerer
flyder salt
i ørkenen

kun døden er tilbage

vi afvander kamelerne
de er nødt til at blive slugt
i dette økonomiske morads

vi plejer bålet

den sidste middag
brænder ikke på
det er løfterne vi holder

X42X

Isobarerne
trykker os tættere

sammen

øjnene
hænger lavt over

sengekanten

lavtrykket
befinder sig i

stempelkaffen

højtrykket
banker løs i dine

arterier

morgenen
pisker en ikke eksisterende

stemning

togstammer
er frastødende

uvenlige

invitationen
til den nye dag ligger i

lommen

vinteren
hyler på hæld atter

engang

X43X

Hjertet dufter af nellike
lidt som du

himlen er spild af vand

dugvåd jord
fugtigt græs

vandet siver i åen

fugle beklæder træerne
gæs græsser under

lugten af sne hænger i næsen

det er januar nu
men kunne være et hvilke
som helst måned

du har
og tager næsedråber

vi søger asyl for årstiden
lægger os varme mod hinanden

ryster kulden af vejret

det er kun dyr der gyser
når kulden slår ned

dette er ikke en årstid

det kunne være et epos

X44X

Det er gadens gråd
du hører med hjulenes klappen
mod en våd asfalt

husenes øjne lyser i mørket

støjen og musikken
er kun brudstykker
af et værtshus

glas klirrer i natten
mod hinandens kind

et barn samler månestråler
i søvnen

der er altid stjernesked over barnesenge

du hører kys fra porten
og et fast tag i røvballen

en kvinde kaster tanker langt væk

du kan mærke dem når de rammer fortovet

jorden ryster under fødderne
når du går

kigger du længe nok på nattehimlen
er der lys deroppe

og langt væk

min hjerne knitrer

X45X

Fuglene synger
vi skal leve

skaden skriger

på døden
en hæk har tunger
der tigger
for orm

solen holder hånden over dunene

en byge
river i fjerene

de ryster kulden af

under tagskægget
er mudder og lort

gule tunger og halse

et træ blærer sig
har slået bladpragten
ud

nu er der kun
sommer i vente
hyler en hund, fjernt

X46X

Der er udbredte
forsøg på smugling

af hjerter, kys og kram

i parker, porte
på gader og sideveje

fingre og hænder glider
over velproportionerede
kroppe

læberne har hæler form

godset ligger godt gemt
i munden
og ordenes strøm
kan der ikke tages fejl af

der må stjæles
råbes der i mørket

kærlighed kan være
godt skjult
når du er sulten nok

X47X

Dværgeord på tungen
andre hylder større

på træer dråber

faldende tæt på
ingen ord i vand

en blyant er guirlande
i hånden

bogen på bordet er
dekoration

spilder sammen med skyer

et strejf af sol
ville pryde kinden

der hænger kun sne på tungen

udsigt til varme
er alt for lang til sanser

det kunne være uro
måske bare en mødding der
burde opbruges

alt for letsindige tanker krøller sindet

der er kun gloser der ikke kan siges
for sjældent

ét kunne være – forår

X48X

Porcelæns dukke
- krukke

du er kun skår
når du forlader min hånd

sindet er de splinter
du er knust i

røde kinder blinker

som transport i blæsevejr

fnugsamler, piedestal pynt,
kludekælling – forlad mig mine ord

muligvis har du bølger i røven
er farverig og smuk
tænder intet i mig

alle dine forbrugsgoder
er givet fornuftigt ud

nu vi ikke længere skal ses

X49X

Alligevel flyver svalerne lavt
verden er bygget på
hjerteformede hinkesten

ukrudt skyder i skovbrynet
langs stengærderet

to holder i hånd hen ad stien

hun veksler sin mund for et kys
han besvarer med et smil
og hjertet i hendes hænder

trætoppene springer af knopper
senere skyder de blade

et udbrud af regn er tæt på
for tæt
kan hun finde på at sige

der er læ under jakkerne

øjnene hviler i forårets blussen
som flammer fra et lejrbrål
og de brænder af kærlighed

lykkelige lærker kvidrer højt oppe
for højt
kan han finde på at sige

men lige nu er alt fred

X50X

Disse gamle bolsjers
krakelerede overflade
er lidt som kærlighed

bløde udenpå
med hård kerne

hun puster lidt varm ånde

det dufter sødt af sukker
en smule kvalmt

som lig der har ligget
alt for længe
i sommervarme

kaffekoppen skryder varme
i munden er skoldhed
væske

stearinlys kan kun blafre
det skriver han altid

der kunne være kys i luften

hun er for gammel til at elske
hjertet er alt for brugt
han har set spindelvæv derinde

X51X

På hjørnet trækker freden
vejret

det er som at stå ved en
skillevej

her er stilheden uendelig
smuk som blinkende
kærlighed

det buldrer bag brystmuskulaturen
som at blive englekysset

gråvejret er trukket over
igen

nogle gange kan angst
følge med som en lang skygge

lidt som at gå på nåle
på en omdøbt gade

når du ser håndtasken
kan du ånde lettet op
tørre tårerne af kenderne

fjernt skriger billygter
som spøgelse i natten

der en station tæt på
ikke en du har lyst til at være på
tidspunktet er helt forkert

X52X

Slikker, igen
alkohol af læberne
oplært af dåsebunde

jamen kæreste
udbryder hun i et svigtet øjeblik

her lægger jeg sjæl og læber
for dine fødder
du ytrer noget om måger, strandsand
og flintrende vindmøller
et sted på sundet

burde jeg være elektrisk
når du udtaler ordene
mens jeg kigger i min tomme pung

tænder grillen og steger et svin
der skal brød og ketchup til
det kommer fra kindposerne

du ligner en hamster som du sidder der
laver trutmund, med kød i kinden

i morgen fanger vi en fisk
eller et bildæk
men jeg lover at skabe smag

X53X

Jeg lever af at høre
mit hjertes mislyde
og når jeg søvnapnø
holder vejret til blå læber

dufter til sneen der falder
som nedfaldsfrugt
sent i september

jeg har fået klarhed over mine levertal

det trækker ud
at drikke sig ihjel

det er ristet i runer på en sten i Hareskoven

rundt om hopper frøer
snor sig stålorm
og snoge lurer bagved

der udspringer en kilde
længere inde

solen truer i horisonten
med at gå bort

resten af dagen

X54X

Hun har fundet
apokalypsens gåde

læst den i nedfaldne
fugles knogler

hun spår i teblade

min hånd er angstsvedig
når hun holder den
op i lyset
ved jeg ikke har længe igen

helvede er ikke langt væk

hun ser konkluderende
på skyerne

flækker et smil

blottede tænder anes
skræmmescenariet
fuldendt

hendes skød bløder saft
hun vil tages her og nu

dette er hendes bud
på dommedag

X55X

Under hvælvede paraplyer
kyskes foråret ind

under svuppene fødder

pjuskede fugle nybygger reder
med pind og strå, på skrå

ruskende vind fra vest og øst
regndråbers mangfoldighed

rystende hænder
frosten og sidste rester
af klappende tænder
bløde læber

et varmt kys starter tø

det sidste blødende hjerte
er lagt på is
vi smelter i samme digel

forår og kærlighed
vågner sammen

X56X

Dommedag
og sorte rosenblade
tumler i brisen

der er intet overskud af sengetid

midnatstimen er den tid
hvor hun hulker højest

der er lykantrop i hendes øjne

hun er et alternativ til mareridt
mine drømme er ikke længere rolige
hun ånder tungt i mine ører

kådheden når nye højder
da hun bider gennem
jeg er et flået kødstykke

vi bløder lidt sammen
hun ud af munden
jeg fra mine dybe sår

X57X

Støder hovedet mod lydmure
hænger ensomt ud mellem pil
denne grund er fyldt med tavsheder
stilheden er en bænk med blomster bag

solen er en cirkel på himlen

lidt derfra står sten mindstøtter
tankerne er virkelighedsnære

vatskyer rejser langsomt i det blå

spilder lidt blod på gruset
en lille å danner sig under
et skuespil udvikler sig foran
fugle kan kæmpe om føde

X58X

Stroboskobet flimrer øjne itu
endeløse kiksede bevægelser
lidt mord er der altid på et dansegulv

i hjørnet en afslappet Pinã Colada
smøger ad libitum

stramme cowboybukser mod spændte erigerede lem
nytteløs strøm af falske kys

en forladt og misbrugt nat
et skarpt øje i morgentimen
hovedsmerter og selvlysende hvide piller

vand gennem halsen buldrer som Niagra Falls

X59X

Sådan er buketten leveret
ringene kunstfærdigt smedede
tid til fordybelser
fortvivlelser

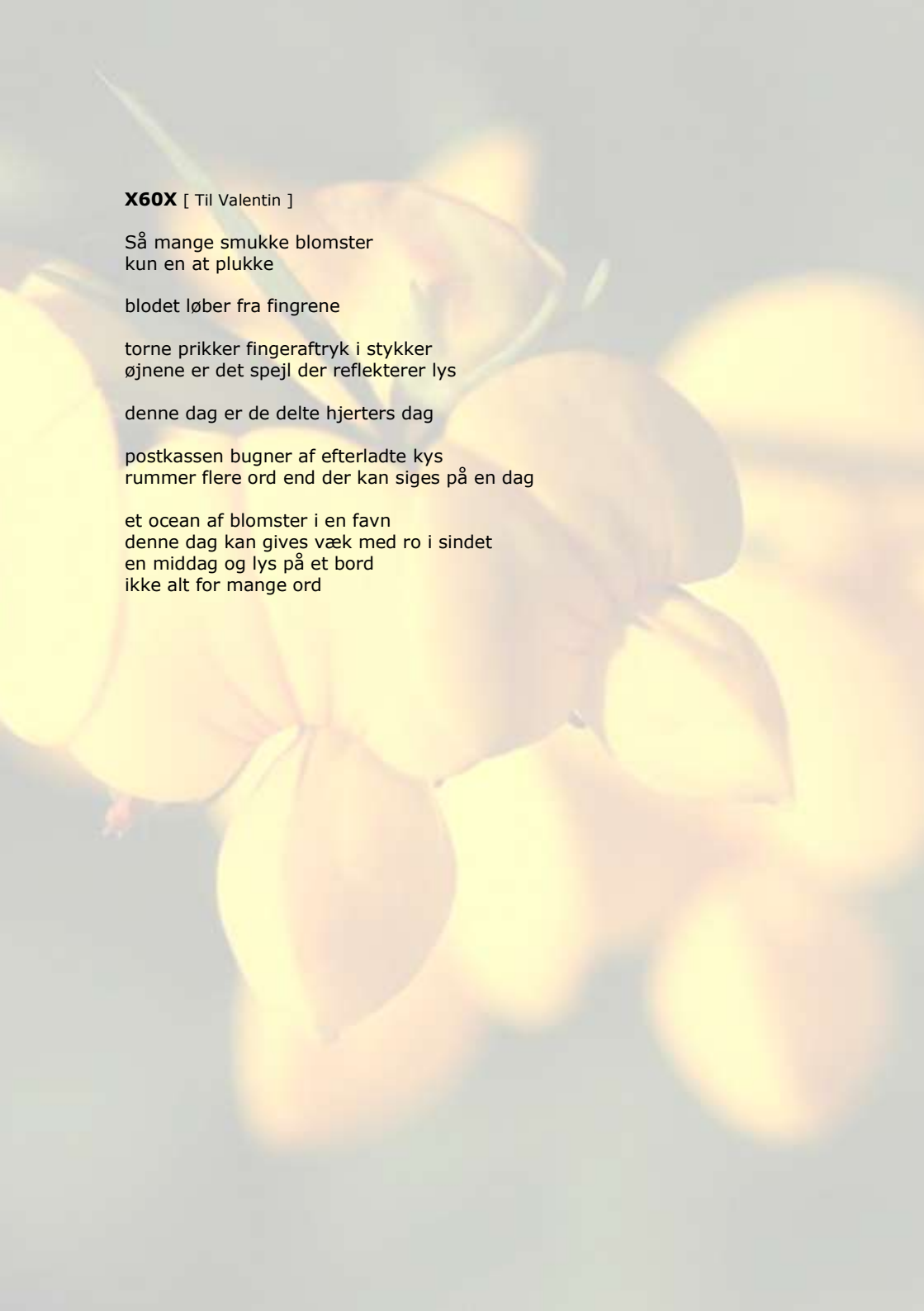
kys der kommer i flok
et hjertes hamren bag et gitter

en sengs varme favntag
længselsfuld venten på orgasmerne

udenfor er måger holdt op med at skringe

kærtegn på kærtegn gentagende bevægelser

løfte på løfte affødt af brud på brud
sådan udåndes kærligheden

X60X [Til Valentin]

Så mange smukke blomster
kun en at plukke

blodet løber fra fingrene

torne prikker fingeraftryk i stykker
øjnene er det spejl der reflekterer lys

denne dag er de delte hjerters dag

postkassen bugner af efterladte kys
rummer flere ord end der kan siges på en dag

et ocean af blomster i en favn
denne dag kan gives væk med ro i sindet
en middag og lys på et bord
ikke alt for mange ord

X61X

Englehud
transformerede møllevinger

sten slider hårdt
kornet er bare pulver
i hånden

kulden slår hårdt
omkring sultne munde

et vandhul kaster op

brød mætter bedre
når dagene er varme
hænderne uslidte

kun børn tåler ikke slag
fra knivsæggen på leen

kun døden høster mennesker
der sår korn

X62X

Det er som bølgers slag mod kroppen
lange sætningers stød mod mellemøret

som at rive planter op med rod

kun i vinden høres de samme ord igen og igen
falske som kun kastevinde kan være

Nu hvor solen kigger over nærmeste bakke
er varmen på kroppen et ømt punkt
lidt som at påstå foråret er kommet for at blive

forhåbningerne er tøjret til molen med køl mod vand
de små lyde vandet kan lave når de sådan kæler

nu er det høste kys tid mens en japaner hælder blade
ud over den sti fødderne betræder
nogle græder af lykke over følelserne der lægges her

kun nu kan vind og harper spille lidenskab omkring kroppe

det er livet der trækker tættere på sommeren
tiden der er ventet på alt for længe

X63X

Det er tårernes tid
til glemslernes sø

smil er stivnet
som tørret cement

livet er kontinuerlige hjertebrud

Det er blodbanernes kontinuerlige
strømninger gennem årene

der er ikke en helle for kærlighed
stoppestedet er nedlagt for længe siden

blodet trækker spor på asfalt

dagene er blevet utallige efter bruddet
de er guirlander i edderkoppespind

solen er sidste rest af glæde
det indre er nattemørke og størknede minder

det er længe siden nogle hørte nogen le

X64X

Hun er vred
telefonen flyder over
den er en tårekanal

himlen lyser op, over

gensvaret er klart
der er ingen hjerteslag, længere
kun en lomme med få følelser

kærestesorger lyder smukke
i diskant i en højttaler

alle aftaler er aflyst
der er ikke mere sex mellem os
kun spildte ord
der burde have været
til evig eje

X65X

De hængte generationers træ
galgebakken kalder nogen den
her simuleres kærlighed

bagved solen i en strop

nogle deler kys uden omtanke
andre bløder de sidste følelser
bakken er affaldsdepot

der er fugle til at overleve historierne

der spilles med øjne og indsats
én ruller sex med hjertet
ingen held i kærlighed, bliver drøftet

hér er spillefugle for hvem hjem er et sats

de holder i hånd på vej ned ad bakken
heldige er der nogle der siger
andre har holdninger, knapt så optimistiske
galgebakken er stejl
man kan stejle på vejen ned

X66X

Skyerne er spændingsmættede
hun er lyn i aften
det er essentielt at kunne kysse

vandet driver i rendestenene
syndflods befriende

der er papirbåde i hænderne
de forudbestemte katastrofer

som tiden går udvekles kys

de opløste både synker i solnedgangen
og hverken mayday eller sos høres fra de hvide stykker

papiret flås og ligner makuleret konfetti
bølgerne slår over den næste båd
deler dagens sidste kys

skrev hun Titanic på papiret da det forlod hendes hånd?

X67X

Ødelæggelserne er massive
hjerterystelserne sender tsunamier
væk fra kroppen

følelsesregisteret imploderer i varmen

hjerterplateauet skrider
afgrunden er dybere end før
hvor langt kan kærlighed dale?

det er våde hænder der holder om kap

lysene er slukkede
der er ingen spejlinger i øjnene

ensomme vandringer omkring søerne
nattelyde der klemmes gennem
huskarréer - lidt som suk

kun et regnvejr kan forstærke følelser

i ét nu er viljen væk
vandet er koldt og luften hed

der er kun én vejrtrækning tilbage

X68X

Det er de hullede svar der efterlades
i de røgfylde lokaler
der taler et entydigt sprog

de plettede borde er en historie

bodegaens lampeskærme er
isolation mod pærernes skær

termer om regninger og terninger
slås om kap med næver og flasker
en blodtud stopper alle argumenter

i hængehjørnet sidder sylfiden
og drypper i en dobbelt snaps
mens hun tilbeder flasken på bordet

den sidste kærlighed har forladt stuen

det trækker fra vinduerne
alle hoster af uvisse årsager
bloddonationer spildes på gulvet
der findes ikke donorer hér

X69X

Det er drømmen om skibe
eksotiske strande
der trækker mod havet
og bølgerne

bag brystet banker ikke et sømandshjerte

de skrevne ord er flygtige
kapitæler og versaler
i ordnede kolonner
små løgne

lyden af bølger og fugle forstærker hjerterytme

dønning lyden er intens
for alle drenges fantasier
strande, sol og palmer/træer
Bounty er ikke kun et eventyr

der sendes tidskapsler ud med tidevandet

de åbne øjne og slukkede hjerter
sukkene og længslen
fjernt ude kæntrer et skib
der er ingen sol
i flygtninges skrig

X70X

Blodbøgen årelader blade
sidste væske er indtaget

efteråret puster vind i håret

de sidste varme vejrtrækninger
finder ned i lungevævet
alveolerne avler begyndende kulde

regnen kaster sig mod gavlen og ruderne

allerede nu tegner der sig længsel
i blodbanerne

gaderne er rensede for spildolie
kun køretøjer pløjer vandmængderne
vejrsmæssigt er det tid til syndfloder
kloaksystemerne kvæles langsomt

nogle har gemt solen på telefonerne
andre i skuffen som papir
det er småt med kvælstof

dybe indåndinger er påkrævet

denne årstid er ond mod sjælen
der er pustet lys i lamperne
skyggerne flakker lystigt
på væggene